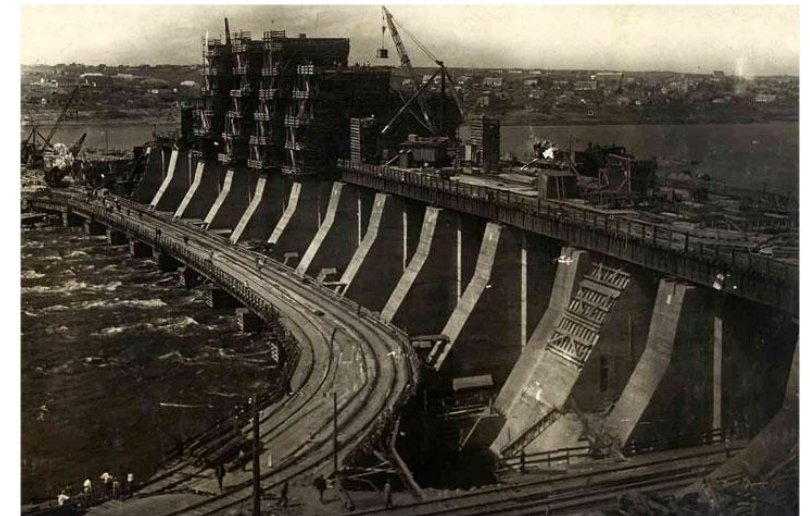

Презентація на тему

Підготував: курсант Дудкевич Д. К-214

Будівництво

- Будівництво Дніпровської ГЕС було розпочато у 1927 р.
- Перший гідроагрегат введено в експлуатацію 10 жовтня 1932 р., а в 1939 р. стали до ладу всі 9 гідроагрегатів станції загальною потужністю 560 тис. кВт.
- 8 турбін було поставлено американською компанією «Ньюпорт Ньюс» ще одна турбіна була копією американської, вироблена в Радянському Союзі. 5 генераторів було поставлено американською компанією «Дженерал Електрик», ще 4 аналогічні вироблені на Ленінградському заводі «Електросила».

Радянська тактика «випаленої землі» 1941 року

- До початку німецько-радянської війни багата сировинна база та численні кваліфіковані фахівці в Україні становили величезну частинну воєнно-промислового комплексу СРСР. Евакуація людей, промислового обладнання, сільськогосподарської техніки та худоби з території України стала однією з найбільш драматичних сторінок початкового етапу цієї війни. Відступ Червоної армії у 1941-1942 роках з території України супроводжувався застосуванням тактики «випаленої землі».

Мінування силами ССРСР

Побоюючись швидкого наступу німецьких військ, співробітники НКВС заклали 20 тонн толу, вибух якого зруйнував частину греблі довжиною у 165 метрів, викликавши 20-метрову хвилю. За словами очевидців тих подій, хвиля зміла прибережну міську смугу, плавні Хортиці і дійшла до сусідніх міст - Марганця та Нікополя (близько 80 кілометрів вниз за течією Дніпра). У зв'язку з тим, що радянське командування не попередило городян і військових про небезпеку, в результаті вибуху загинуло, за даними істориків, від 20 до 150 тисяч чоловік. Так, німецьке командування оцінювало свої втрати в живій силі у 1500 чоловік. З боку радянських військ втрати склали приблизно 20000 червоноармійців.

Мінування силами Німеччини

- Восени 1943 року під час відступу німців гребля ДніпроГЕСу знову була підірвана. Причому план повного знищення греблі був реалізований не повністю, оскільки радянським саперам і розвідникам вдалося пошкодити частину проводів, що проведені до детонаторів.

Операція з розмінування

... Ця операція досі сповнена засекречених подробиць. Наші успішно форсували пониззя Дніпра восени 1943-го. Але стояли на плацдармах більше двох місяців, і рушили вперед по правобережній Україні тільки взимку 1944 року. Чому?

Червону Армію зупинила загроза наймасштабнішої техногенної катастрофи Другої світової. Свою таємницю досі зберігає легенда вітчизняної індустрії - гребля ДніпроГЕСу.

Т-34 увірвалися на лівий берег Запоріжжя 14 жовтня. Через тиждень відразу три гвардійські стрілецькі дивізії форсували Дніпро біля греблі. Ще один великий плацдарм з'явився трохи вище за течією в селі Канівське. І раптом вся угруповання встала. Єдиний випадок в історії війни - радянські війська два з половиною місяці не наважувалися штурмувати запорізьке правобережжя, істотно уповільнивши загальний наступ на захід.

Сьогодні вже немає нікого, хто врятував знамениту гідроелектростанцію. Невелика вуличка Курузова на околиці Запоріжжя - все, що залишилося від героїв. Командування мало намір представити учасників рейду до звань Героїв Радянського Союзу, хоча обмежилось звичайними нагородами. Розписувати подвиг не стали. Немає жодної книжки, так і не з'явилося художніх фільмів про цей незвичайний військовому «екшені». Якщо нагороджувати, писати книги, знімати цікаве кіно - довелося б розповісти історію до кінця ...

Отже, з середини жовтня до кінця 1943 року фронт у Запоріжжя стояв і чекав. Чого? Радянський генералітет з жахом уявляв, що німці все-таки можуть підірвати греблю. Тоді гігантське повінь змила б цілі армії наступаючих військ на південному течії Дніпра. Це не було гіпотетичним припущенням. Червона Армія мала трагічний досвід початку війни. Ми знаємо про загибель радянських військ в численних «котлах», але доля відступаючих в дніпровських плавнях здається по-справжньому жахливою.

Дякую за увагу

